

LLIBERTAT

òrgan oficial antifeixista del consell municipal

Mr. Chamberlain
sempre ve del
hort. ¿Per què no
el fan ministre
d'agricultura?

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Barcelona, 18 - Telèfon n.º 222

ANY III

Mataró dijous 24 març 1938

NUM. 520

NUMERO SOLT: 15 CTS
SUBSCRIPCIÓ: 2'50 PEsSETES MES

¡Corbs!...

N'hi ha de negres i de rojos

En parlar de feixistes, hom s'oblida de classificar-los per llurs noms i colors. De feixistes n'hi ha de moltes classes i pertot arreu, i n'hi ha que ho són sense saber-ho.

De la mateixa manera que el cèlebre personatge del conte parlava en vers sense adonar-se'n, hi ha qui, embolcallat de roig, actua com el més feixista dels feixistes, sense adonar-se'n o adonant-se'n massa. Sigui de la manera que sigui, el cas és que això s'ha d'acabar.

Arran del famós procés de Montjuïc, el qual tingué lloc en les darreries del segle XIX.è, es cantaven unes coples, esdevingudes cèlebres, que començaven amb la següent quarteta:

«Sense fer-hi cap embut,
per si ho tornéssiu a vendre,
parlarem net i pelat
perquè tots puguin entendre.»

Ara, no es tracta del procés de Montjuïc, ni del caporal Botas, ni del jutge Marzo. Es tracta del procés de la Revolució, de la Revolució que hom diu que vivim... d'aquesta Revolució de la qual quasi ningú no en tindria esment, si no fos per l'existència d'unes legions de lladres amb etiqueta de revolucionaris. I és natural que per a dir: —Lladres! als lladres, jo hauré de parlar sense fer embuts, en termes nets i pelats, per tal com és necessari que els lladres s'assabentin que llurs víctimes es deixen robar a consciència de què són robades i per tal, també, que les víctimes es disposin a no deixar-se robar impunement.

Els imperatius històrics, aquesta mena d'imponderables que planen damunt la consciència del proletariat espanyol, van determinant cada dia més que els treballadors conscients renunciïn a llurs cobejades realitzacions revolucionàries. Vis a vis dels problemes que ens van creant les directrius de la política internacional, ells han arribat ja a la conclusió que abans que l'interès econòmic-social de classe, hi ha els interessos generals del país i de la República, fortament vinculats a la necessitat d'evitar el triomf de Franco i dels països totalitaris.

Per a fer front a les necessitats, cada dia més exigents, de la guerra, els treballadors industrials—els de les indústries que justament no produeixen articles intercanviables amb productes alimentaris—es disposen sempre més a intensificar la producció i cal repetir que amb això sols aconseguiran fer un sacrifici més per a atendre les necessitats de la guerra i per a redreçar la Economia nacional, de la qual cosa n'hauran de sortir beneficiats tots els espanyols.

Per tal de defensar les llibertats d'Espanya, sense les quals el proletariat, sobretot, cauria sota el flagell de l'esclavatge més ignominiós, les nostres joventuts prodiguen la seva sang i la seva vida als fronts de batalla, i elles ho fan generosament, sense cap gaudi personal, amb el pensament posat en el benestar moral i material dels espanyols i en la independència d'Ibèria.

I mentre els uns i els altres fan això, preguntem-nos què fan la pagesia, i els pescadors, i els flequers, i els intermediaris, i tota la caterva de col·lectivitzants i socialitzants que especulen i trafiquen amb la fam del Poble.

¿Serà veritat que els polls reviscolats, són els qui més piquen? Tindrem ocasió, ara, de comprovar una vegada més que totes les grans commocions político-socials comporten l'anorreament de les valors morals de l'individu i de les col·lectivitats?

Res no ha canviat al front

La retirada de l'Exèrcit de l'Est sobre posicions més segures que s'ha operat al sector d'Alcaniç i Casp, porta a la memòria un fet de la història militar contemporània, que té similitud considerable amb el present moment de la nostra guerra.

Iniciada el mes d'agost del 1914 la guerra mundial, el primer escenari de la lluita foren les fronteres franceses i el territori belga. L'exèrcit del general Joffre, sorprès pel flanc per la invasió de Bèlgica, que era neutral amb la garantia d'Alemanya, es retirava amb extraordinària rapidesa. El Govern francès es traslladava a Burdeus. El món enter posava la vista en el general Joffre, que tenia la responsabilitat d'aquella retirada, la qual, en la ment d'alguns era una fugida.

Fou en aquells moments de més angoixa que M. Millerand, ministre de la Guerra, anà a visitar el general Joffre al front. La síntesi de les converses tingudes amb el cap de l'Exèrcit, el ministre de la Guerra la féu en poques paraules, aproximadament les següents: «Res no ha canviat al front; l'exèrcit està intacte».

Els que volgueren pogueren entendre el que passava. L'exèrcit francès reculava amb tots els seus elements de combat, en espera que l'exèrcit invasor se situés de manera que permetés l'ofensiva francesa.

L'ocasió arribà. A la línia del Marne Joffre ordenà l'atac, i aquell mateix exèrcit que semblava batut, però que estava intacte, va batre les legions teutòniques. Res no havia canviat al front, res més que el terreny escollit per Joffre amb la seva retirada.

Similar és el que passa amb l'exèrcit de l'Est. Els comunicats rebels no han acusat cap victòria sobre nosaltres. L'exèrcit republicà s'ha replegat,

fins a trobar el bon terreny per a la defensiva o per a l'ofensiva.

Però no ha mancat qui, mirant el mapa, ha fet argument dels pams de terra evacuats per uns, ocupats pels altres, com si la victòria es mesurés com una peça de tela, a canes o a metres.

La situació no ha variat. L'exèrcit s'ha replegat. Aquell mateix exèrcit que ha sortit del no res i que avui existeix.

Si els nostres no han plantat cara; si han volgut cercar millors posicions estratègiques; si la batalla futura ha d'ésser uns quilòmetres més a prop de la frontera catalana, són detalls. L'essencial és que els dos exèrcits, cara a cara, avui com fa dos mesos, espasa en mà, esperen el moment propici per a la suprema lluita.

I en la batalla que s'apropa, com en totes les batalles de la història hi prendran part grans i diversos factors. La sort, l'armament, la tenacitat dels soldats, la disciplina, la tècnica i la justícia de la causa que defensem.

Fóra una nicieia suposar que aquesta batalla, que no ha començat encara, ha estat perduda. No ho ha dit Franco. Ho han dit certament la gent rebel o derrotista que corre entre nosaltres.

Però les coses són el que són i no el que es diu que són. La batalla no s'ha iniciat encara. I aquesta batalla la guanyarà el nostre exèrcit.

Els bombardeigs criminals i el criminal fer córrer rumors derrotistes, no proven que la batalla s'hagi de perdre. Proven, al contrari, que els rebels desitgen guanyar la guerra sense afrontar-la; no perquè estiguin segurs de guanyar-la, sinó per les moltes probabilitats que tenen de perdre-la.

ANUNCIEU A

LLIBERTAT

Serà el que sigui, però ací es fa la Revolució per a tots, o no es fa per a ningú. Ningú no pot tolerar—a menys de confondre's amb la covardia col·lectiva imperant—que mentre uns es sacrifiquen donant-ho tot, salut, sang, la vida, per la col·lectivitat, pel poble espanyol, hi hagi qui, fent el revolucionari i tot, es quedi amb el que és seu i amb el dels altres. I jo no soc dels que callen, jo no em vull confondre amb les aigües pestilents de la covardia col·lectiva.

¿Caldrà assenyalar, per tal que es posin a to, els aprofitadors de la desgràcia d'Ibèria, els corbs de la reraguarda, els immorals que condemnen el Poble a patir fam, després d'esquilmar-lo vergonyosament?

Perquè el Poble reaccionï i els tractï com veritables feixistes,estic disposat a assenyalar-los concretament, i jo sóc un home que el mateix em té que siguin d'un color que d'un altre, com que es diguin Pau o es diguin Pere.

J. PEIRÓ

De col·laboració L'hora del repartiment

N'hi haurà molts que en llegir el títol que encapçala aquestes línies creguin de bona fe arribada l'hora en que mengi el que produeix i dejunin els que menjant per dos no tenen altre treball que el de posar en moviment els seus maxilars sense produir altra cosa que confusionismes i malestors sense fi oblidant els respectes que per raó d'ètica revolucionària hem tingut per a ells.

Per ara, deixem de banda allò del repartiment igualitari... que tot anirà venint.

Parlar de l'hora del repartiment, es presta a moltes equivocacions, si abans no s'explica el que s'ha, o cal reparar.

El repartiment pot ésser de premis a la constància, a la aplicació; repartiment de terres, de llet als no malalts, de «llenya», de plom o de metralla, etc.

El repartiment a que faig referència, és el d'estaca, garrot o vara de freixa que és el que les circumstàncies imposen en aquests moments de «bravatisme» i barbarisme feixista («reraguardes»). Quelcom que serveixi per a fer entrar en reacció les costelles dels que foren fabricats amb una composició semblant a la del famós formatge suís (...). Tres punts que poden ésser substituïts per tres paraules conegudes de tots i repetides en tres mil ocasions.

Quedem, doncs, que l'hora del repartiment està a punt de caramel, com les consagrades hosties estaran en espera d'ésser utilitzades pels fills «loyolescs» o de Loyola, el dia en què es pugui oficiar a la plaça de Catalunya amb la mateixa llibertat amb que un gos fa algües a qualsevol cruïlla... que, salvant el criteri dels ensotanats de la reraguarda, n'hi ha per estona.

Hem de repartir i no han d'ésser precisament contemplacions. El respecte de què s'ha fet gala amb els enemics de la República, no pot durar més del que dura una marenga a les mans d'un vailet.

Tolerar l'obra de derrotisme, de repetits «bulos»; permetre que els aglotistes exasperin la reraguarda amb les seves canallesques especulacions, és una posició suïcida. Permetre la llibertat dels que amaguen emboscats i dels que faciliten metges per a eludir el servei militar als cridats a files, és d'una insensatesa fatal. A la cinquena columna cal suprimir-la com a la mala herba. Els que aixequen el gall a l'olorar la sang vessada per innocents víctimes en els carrers i cases de Barcelona Reus, Tortosa, Tarragona, Lleida i altres llocs, caldrà suprimir-los sense ensanyament, però amb justícia. Els que estan preparats per a assassinar-nos per l'espatlla com va ocórrer en el Nord, hem de lliurar-los als Tribunals, encara que la nostra situació no sigui igual a la d'aquella valenta Regió.

La desmoralització que pogués produir-se en els fronts, no seria obra més que d'aquesta classe de gentota que saben fins el dia i l'hora que els avions estrangers han de venir a des-

EL SENYOR

Joan Roca i Ximenes

ha mort a l'edat de 65 anys

E. P. D.

Els seus afilits: esposa, Eivira Parramon i Carol; fill, Enric, nores, Josepa Mora, Vda. de Joan Roca, i Carme Cuadrada i Gallifa; néts, Joan i Montserrat Roca i Mora, i Enric i Manuel Roca i Cuadrada; germà, Miquel; cunyat i cunyada, nebots, cosins, demés família i la casa «MIQUEL ROCA XIMENES», en fer saber als amics i coneguts el traspàs del finat, els preguen l'assistència a la casa mortuòria, carrer de Rafael Campalans (abans Sant Francisco de Paula), n.º 10, demà divendres, a les onze del matí, per acompanyar el cadàver al cementiri, pel qual favor els quedaren molt agraïts.

Mataró, 24 març 1938.

truir capitals indefenses, sembrant el pànic i la mort en la població civil.

En la nostra excessiva confiança està el perill; no ja de les nostres vides que no tenen cap importància davant la grandiositat de la victòria, sinó que aquest convé evitar-lo perquè no perillin les llibertats aconseguïdes en la nostra sagnant península.

L'èxit de la nostra lluita estriba en el nostre comportament: produir units més i més, vigilar junts i ésser inexorables amb els enemics de la Llibertat i del Dret. Justícia, mà dura i confiança en el Govern. Això és tot.

PASQUAL CARNIAGO

Fragment del Decret de 14 de gener...

a què feia referència la nota del Delegat Comarcal de Proveïments, publicada ahir

Estant subjectes a gules de circulació el sabó i els articles de menjar, beure i cremar a tot el territori lleial a la República, segons disposa el Decret de la Presidència del Consell de Ministres de 13 d'agost del 1937, i prohibida la facturació i transport dels articles esmentats per ferrocarril, carretera o cabotatge, sense que vagin proveïts d'aquella gula, d'acord al Model aprovat per la Direcció General de Proveïments, d'acord també amb el que el Decret esmentat ordena, les gules de circulació dels articles expressats seran esteses a Catalunya pels Ajuntaments respectius, per a expedicions amb destí a pobles de la Vegueria a què correspongui l'Ajuntament que lliuri la gula, i pel Delegat de Comarca de la Direcció General de Proveïments, prèvia autorització del Delegat de Vegueria, quan es tracti de remeses destinades a pobles d'altra Vegueria o de fora Catalunya.

Informació local

DIETARI

Ahí anàtem al Cinema a veure «Marianel·la».

La propaganda feta ens tenia encutiosits i, cal dir-ho, no sortírem defraudats.

És una pel·lícula—barreja de romàntic i vodevil—que ens agrada força.

En entrar al Gayarre i mentre el nostre company comprava l'entrada, entrevistarem d'una manera llamp, el company porter.

—¿Com és que heu tancat els artistes a dintre una gàbia?

—No hem tingut més remei; ens els pnenien.

Efectivament: els «quadrets» exposats a la vista del públic per que aquest pugui saborejar algunes escenes dels films, des de fa uns dies, apareixen resguardats per una espècie de gallina, tancat amb un candau.

Els pnenien com qui furta una col.

Potser algú pensí que l'admiració pot tenir que veure en aquest afer.

Anirà equivocat.

Les fotografies no eten furtades per a guardar a casa les imatges de l'artista admirat.

És que hi havia qui les complava a dos rals.

¿No setà precís posar permanentment un municipal al peu de l'obelisc de la plaça de la Llibertat?

Petquè al preu que paguen la pedra...—D.

MORALES PARBIA—XERBS

Demaneu sempre:

CONYAC POPULAR

CONYAC EXTRA Morales Parbja

CONYAC JULIO CBSAR

Dipositari: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

—Les restriccions que a la indústria ha imposat la manca de materials, fa que manquin forces articles d'ús domèstic. La Cartuja de Sevilla, però, encara segueix oferint als seus clients un bon assortit d'aquests articles necessaris per a la casa o per fer un present de bon gust.

CONYAC POPULAR
CONYAC EXTRA
CONYAC JULIO CÉSAR.

dèl casa xeressana

MORALES PARBIA

Dipositari: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

AJUNTAMENT DE MATARÓ.—

Edicte.—La Comissió de Govern municipal, en sessió 11 dels corrents, acordà concedir el termini de 15 dies per a que els interessats legalitzin el document, tal com es prevení al públic en l'anunci 24 d'agost últim, inserit al Diari LLIBERTAT del 28 del mateix mes, tots els entroncaments i derivacions d'algües pluvials, brutes i sobrees, practicats per a desallugar a la nova cloaca del carrer de J. Ros Serra, tant si ha estat construït nou clavegueró com si solament s'ha efectuat la reconstrucció per tenir-hi ja adequades conduccions, i que en cas de no presentar-se la corresponent sollicitud en el termini expressat (a comptar de l'endemà d'inseriment del present anunci en el diari LLIBERTAT de la present) s'aplicarà el recàrrec del doble import dels drets municipals establerts, en compliment de l'article 5 de l'Ordenança 10 sobre llicències d'obres i instal·lacions.

Mataró 21 de març de 1938.—El Secretari subst., J. Illa Ros.—Vist i plau: L'Alcalde, Ramon Molist.

Per 50 cèntims podeu fer un bon obsequi, amb

ILURINOS
postre mataroní

Demaneu-los en les bones tendes de queviures. — Fabricats per PASTISERIA BATET.

ALELLA VINÍCOLA

MARFIL — Vi fi de taula
VIOLETA— exquisit gran dolç
GUALDA — qualitat superior sec
CONFITERIA BARBOSA

LLIBERTAT

Es troba de venda en els llocs següents:

LLIBRERIA MINERVA

Carrer de Barcelona, 18

LLIBRERIA TRIA

Rambla de Castelar, 28

LLIBRERIA H. ABADAL

Rambla Mendizábal, 68

LLIBRERIA ILURO

Rambla Mendizábal, 48

COOPERATIVA DE
VENEDORS DE PERIODICS

F. Layret (St. Josep), 27

MANÇANILLA «LA MAJA»

XERBS FINÍSSIM «PETRONIO»
MORALES PARBIA — XERBS

Dipositari: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

Dr. R. Perpinyà - Oculista

AJUDANT DEL DOCTOR LAPERSONE DE PARIS

MATARÓ

B. Durruti (St. Agustí), 55 Provença, 185, 1.º, 2.º entre Aribau i Universitat

Dimecres, de 11 a 1. Dissabtes, de 5 a 7

BARCELONA

De 4 a 7 tarda

TELEFON 72554

Informació del dia

facilitada per les Agències FABRA i FEBUS per conferències telefòniques

Barcelona

4 tarda

Comunicat oficial d'anit

EXERCIT DE L'EST. — L'enemic ha prosseguit els seus atacs pels diferents sectors d'aquest Exèrcit.

Passant l'Ebre pel meandre de Belloque, aconseguí ocupar els pobles de Pina i Gelsa d'Ebre.

També pressionà amb extraordinària intensitat pel sector de Zuera, on els seus intents vers Loma Enmedio i Pilaos Altos, foren rotundament rebutjats per les forces pròpies.

Amb ajut de cavalleria i tancs i protecció de cortines de fum d'ocultació, utilitzades per primera vegada en aquesta guerra, obligà les nostres tropes a evacuar Tardienta i Sangarrén.

Al sector d'Osca han estat rebutjats brillantment els atacs que l'enemic dirigí vers Castillo Nizano.

Als fronts del Sud de l'Ebre, la jornada ha transcorregut amb tranquil·litat.

L'aviació enemiga bombardejà tres vegades Bujaraloz. Igualment actuà sobre la carretera general i Sant Gregorio.

Altres Exèrcits. — Res de nou.

La justícia

El Tribunal d'Espionatge i Alta Traïció de Catalunya ha dictat tres penes de mort, varies de 30, 25 i 20 anys de reclusió i dues absolucions. — Fabra.

Al Front

El conseller de la Generalitat, senyor Serra Pamies, ha marxat al front d'Osca, on permanel·lerà dos o tres dies. — Fabra.

¿De què parlaven?

Han estat delinqüents dinou individus els quals estaven reunits en una casa particular.

Caldrà esbrinar què hi feien. — Fabra.

Refugis

Entre els decrets aprovats darrerament pel Govern de Catalunya n'hi figura un que disposa que el 15 per cent dels beneficis que les empreses comercials i industrials havien de destinar a fins socials, sigui emprat per a la construcció de refugis. — Fabra.

Presidència de la Generalitat

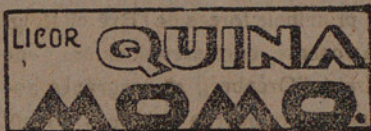
El President Companys, en rebre els informadors, els ha dit que no hi havia res noticable.

Ha rebut als senyors Escofet, Simó Bofarull, Ventosa Roig, Aragall, Grau Cases, Closes i Miravilles.

Continuen arribant innumbrables comunicacions d'arreu del país, adherint-se al Govern i al seu President i condemnant els crims de l'aviació italo-alemanya al servei del Franco. — Fabra.

Parlament de la República

El senyor Martínez Barrio ha rebut l'ex-ministre senyor Santaló i el diputat comunista francès senyor Duclos. — Fabra.

Estranger

4 tarda

Manifestació imponent

NOVA YORK. — Comuniquen de Mèxic que una manifestació en la qual figuraven prop d'un milió de persones ha expressat la seva adhesió al president Cárdenas, amb motiu de la política seguida en l'afer del petroli. — Fabra.

Accident greu

PARIS. — Comuniquen de Tolosa que l'avió correu de Casablanca, el qual havia d'arribar ahir a les tres de la tarda, a les dotze de la nit no ho havia fet encara.

Els habitants de Canigó delen haver vist com queia un avió, completament inflammat. La nit i el terreny muntanyós impediren, però, els treballs de recerca.

Segons diuen de Perpignan, l'avió de referència ha estat trobat, avui, totalment destruït per les flames, havent-se retirat els seus passatgers carbonitzats. — Fabra.

Adhuc casualment

LONDRES. — Sembla que un vaixell escola alemany ha embestit un vaixell mercant anglès, produint-li avaries. — Fabra.

Són els amos

SANGHAI. — Amb motiu de les disposicions fluvials dels japonesos, un vaixell portuguès que navegava en aigües del Yang-Tse, ha estat obligat a recular.

El cònsol portuguès ha demanat explicacions. — Fabra.

Per l'altre cantó

LONDRES. — Diuen de Sanghai que els japonesos, per a refer-se de les pèrdues sofertes darrerament, intentaran portar l'ofensiva al costat esquerre del riu groc. — Fabra.

Si vis pacem...

WASHINGTON. — El cap de l'Estat Major de l'exèrcit americà ha fet saber al Parlament la necessitat de votar un crèdit de mil milions de dòlars, per tal de reorganitzar l'exèrcit i arribar al milió d'homes en armes. — Fabra.

Ajuntament de Mataró

Servei d'Assistència Social

Capó dels Invàlids

Bon Cooperatiu

Es posa a coneixement del públic en general que en el sortej efectuat avui a la Conselleria d'Assistència Social, corresponent al dia 23 de març del 1938, segona consta a l'acta a poder d'aquesta Conselleria, el premi de vint-i-sine pessetes ha correspost al

Número 072

Els números corresponents, premiats amb tres pessetes, són els següents:

172 - 272 - 372 - 472 - 572 - 672 - 772 - 872 - 972.

Mataró, 23 de març del 1938.

El Conseller d'Assistència Social, Josep Serra.

Aquest número ha estat sotmès a la censura

Biblioteques Públiques

De la Societat IRIS (Melclor de Palau, 25): Oberta els dies feiners del dilluns al divendres, de 8 a 10 de la nit; dissabtes i dies festius de 6 a 8 del vespre.

De la Societat ATENEU (Melclor de Palau, 5): Horari: Dimarts i dijous, de dos quarts de 7 a 8 del vespre; dissabtes, de 4 a 7 tarda; diumenges, de 11 a 1 matí i de 4 a 7 tarda.

De la CAIXA D'ESTALVIS (Plaça de la Llibertat): Hores de lectura: Dies feiners, del dilluns al dissabte, de 11 a 1 del matí i de dos quarts de 6 a dos quarts de 9 del vespre. Resta tancada els diumenges i festius.

De la SOCIETAT MODERNA FRATERNITAT (Ciudadans, 22 i Cuba, 47): Oberta de dilluns a divendres, de 8 a 10 del vespre, i els dissabtes de 4 a 6 de la tarda.

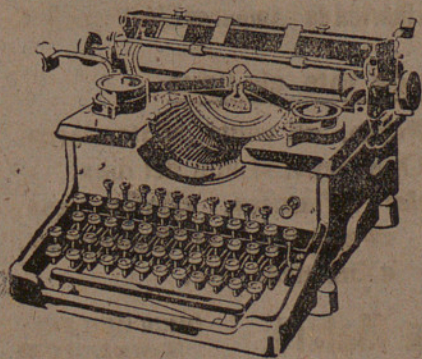
Obriu comptes lliures

Els comptes lliures no estan subjectes a intervenció de cap mena.

Utilitzeu el xec barrat

Es el distintiu modern del comerç ben organitzat.

Banca Arnús - Banc Espanyol de Crèdit - Banc Hispano Colonial - Banc Urquijo Català - Majó Germans, Banquers - Caixa d'Estalvis de Mataró.

Maquines d'Escriure

d'Ocasió i Reconstruïdes — Reparació i restauració de tota classe de màquines — Abonaments de neteja i conservació en servei a tot el Maresme

GENAR PARULL RENTER

Argüelles, 34

MATARÓ

Telèfon 362

IMPRESA MINERVA fa demostracions de màquines, reb encàrrecs per reparacions, etc., i disposa de tota classe de material per a Oficina moderna

llibertat

òrgan oficial del consell municipal

Els herois de la guerra civil

Tchapaiev

La ciutat de Pugatchevsk, situada en el Volga i nomenada així en honor del cap de la revolució camperola del segle XVIII, Emellan Pugatchev, fou el bressol de la glòria de l'heroi de la guerra civil Vassili Tchapaiev.

Ja des de començaments de 1918 s'extenia la fama de V. Tchapaiev des del mar Caspió als monts Urales.

V. Tchapaiev es trobava en el moment de la Revolució d'Octubre. Sense vacillar un sol instant s'uní als bolxevics. El 17 de desembre de 1917 creà un destacament de la guàrdia roja de 800 combatents. Amb aquests homes d'un gran valor combatiu, emprengué audaços raids per a liquidar els desordres suscitats pels kulaks.

A finals de març, els contrarevolucionaris realitzaren un cop d'Estat a Uralsk, capital dels cossacs de Ural i donaren el senyal de la guerra civil en aquesta regió.

V. Tchapaiev emprengué dues campanyes contra Uralsk. No obstant, no li fou possible prendre Uralsk als amotinats.

Al seu retorn a la regió de Pugatchevsk, V. Tchapaiev trobà el seu país natal sota l'amenaça de la intervenció.

Marxen contra la ciutat les tropes txecoslovaques, ben entrenades, que havien pres ja Samara i estaven sostingudes per un exèrcit de 10.000 guàrdies blancs. Tenen lloc colisions sagnants amb aquest enemic superior numèricament. El 20 d'agost els guàrdies blancs entren a Pugatchevsk després d'haver rebutjat els regiments de V. Tchapaiev.

Tchapaiev està fora de si. Arriba el mateix dia en la seva troika al campament d'un dels seus regiments, prepara un pla d'ofensiva, reuneix les

forces disperses de la brigada i marxa contra la ciutat. A la nit, aixafa les principals forces de l'enemic, fent prodigis de valor i donant proves de un notable talent. Al matí, de matinada, els seus homes s'apoderaren de Pugatchevsk.

La derrota dels guàrdies blancs modificà completament la situació en el front. El 25 de setembre les principals forces del IV exèrcit començaren la seva ofensiva sobre Samara amb la finalitat de rompre definitivament la resistència de l'enemic.

Durant aquesta operació la brigada de V. Tchapaiev s'encarregà d'una missió de la més alta importància: havia de protegir la reraguarda de l'Exèrcit Roig contra els cossacs de l'Ural.

El valeros comandant complí brillantment aquesta tasca. Sota la protecció de la seva brigada, les tropes revolucionàries ocupen Samara el 7 de novembre i restableixen allí el poder soviètic. L'exèrcit dels guàrdies blancs de Samara es retiren al Sud.

El novembre de 1918 V. Tchapaiev és enviat a l'acadèmia de l'Estat Major general de Moscou per a estudiar. Però no passà més de tres mesos a aquesta Acadèmia i tornà novament al front. Veu que la pàtria està en perill i el seu lloc està a les files dels combatents.

V. Tchapaiev està novament en el front. Arriba a Uralsk, que ha estat ja reconquistat pels seus regiments i de allí es dirigeix al campament de la seva brigada. I és al cap d'aquesta brigada i amb el comissari D. Furmanov, com aixafa els restants dels cossacs contrarevolucionaris.

Pel gener de 1919 el jove país dels soviets es troba amenaçat per un terrible perill: Koltchak marxa contra ell

amb un exèrcit formidable. M. Frunze, comandant del IV Exèrcit decideix llançar totes les seves forces contra Koltchak. Crida a les tropes de Tchapaiev del front de l'Ural i crea la 25 Divisió de infanteria, el comandament de la qual és confiat a Tchapaiev.

Amb aquesta Divisió marxava Tchapaiev contra Koltchak. A finals d'abril els soldats de Schapaiev anihilen dues divisions enemigues, s'apoderen d'un gran nombre de presoners, de canons i de trofeus militars.

Frunze llança immediatament les seves forces principals pel forat obert i fracta d'assegurar-se un avantatge decisiu en el front. La divisió de Tchapaiev persegueix l'enemic en derrota i el 9 de juny, després de tres dies de combat, s'apodera de la ciutat de Ufa, últim baluard de Koltchak.

L'exèrcit de Koltchak, fortament disminuït, es retira darrera la cadena de l'Ural on és rematat pels guerrillers de Sibèria.

Aprofitant-se de l'allunyament de les principals forces de l'Exèrcit Roig, els cossacs contrarevolucionaris de l'Ural i d'Orenburg es reagrupen novament, s'apoderen d'algunes ciutats i bloquegen la 22 Divisió de Krasnodar a Uralsk.

Tchapaiev corre en socors d'Uralsk assetjat. En un impuls irresistible de la seva divisió s'obre un forat en el cercle de les tropes cossagues i opera el seu contacte amb la divisió de Krasnodar l'11 de juliol.

Pel setembre, les tropes de Tchapaiev es troben reparides en un front d'uns 200 quilòmetres. L'Estat Major del comandament es trobava a la petita ciutat de Lbichtchensk, a l'Ural, guardats per 600 soldats.

El comandament de l'exèrcit cossac treu partit d'aquesta circumstància. Dues divisions cossagues són enviades en el major secret, sota el comandament del general Sladkov, contra l'Estat Major de Tchapaiev.

En la nit del 5 de setembre, el cos de Sladkov ataca Lbichtchensk. Tchapaiev no sospitava el perill. Els quatre avions enviats en reconeixement no descobriren l'enemic als voltants. Els aviadors, antics oficials, traïxen els soldats de Tchapaiev.

Una lluita sagnant s'entaula als carrers. Sorpresos els homes de Tchapaiev moren, però no es rendeixen.

Cap al matí el grup dels supervivents es dirigeix cap al riu Ural. Entre ells es troba Tchapaiev, ferit.

La tomba de l'heroi legendari ha permanescut ignorada. Es diu que Tchapaiev morí víctima d'una bala enemiga en passar nedant el ràpid Ural.

La gloriosa divisió venjà dignament la seva mort. Es cobrí de glòria en els camps de batalla de la guerra civil.

El nom de l'heroi està rodejat d'una gran veneració pel poble soviètic. Ciutats, pobles, carrers i places dels coljoses i de les fàbriques, porten el seu nom.

El poble soviètic conserva amb amor el nom de V. Tchapaiev.

I. DOBRIKOV

Avis important

Advertim als nostres comunicants que si volen veure llurs notes publicades el mateix dia, cal que ens les trameïtin abans de les 4 de la tarda. Només així els podrem complaure, com és el nostre desig, mentre no ens privi de fet-ho l'extensió del comunicat.

Cal tenir present que les notes han d'ésser escrites amb tinta i per una sola cara del paper.

Habitació

desitja llogar un carrabiner jove.
Raó: Carrer de l'Hospital, 25.

Hostal Bonaventura Durruti

Esplèndid servei de coberts i a la carta
Gran saló per a Banquets i Festes
Habitacions amb aigua corrent
i quartos de bany
Garatge en el mateix Hotel

R. Durruti, 1 Permi Galan, 377 Teléfon 128

Per braguers, faixes, mitges, aparells ortopèdics i demés

Preus reduïts

Casa Català

F. Galan, 322 Mataró

DICCIONARI ENCICLOPÈDIC CATALÀ

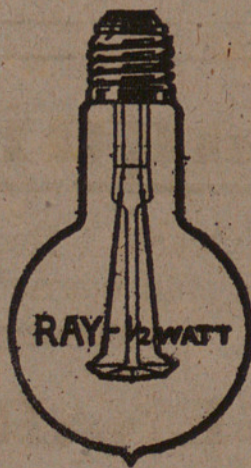
EDICIÓ REDUÏDA

Contindrà un Vocabulari Castellà Català
Formarà un volum d'unes 2.000 planes de
:: text, il·lustrat amb un miler de gravats ::
Es publica per quaderns setmanals al preu
:: : de 1.50 pessetes : ::

PUNT DE VENDA I SUBSCRIPCIÓ:

BOTIGA d'IMPRESA MINERVA

Barcelona, 13 - Teléfon 255

MILESA

Manufactura Ibèrica de Làmparas Elèctriques S. A.

Bombetes de tots els tipus

Usuals: «Pera», «1/2 watt», «Standard», «Opalines», «Llum del dia».

De fantasia: «Flames», «Esfèriques», «Perfums», «Cilíndriques», «Xinxetes», etc.

Fàbrica a Mataró: FRANCESC LAYRET (Riada 3) Teléfon 108

Subscriuiu-vos a

LLIBERTAT